

GJELLA

15

Një ditë, një bukur grua,
ka shekuj vuri mua.
Hapa sytë ka shekuj,
ta qeshur e ta kjar.
U bëra e madhe,
e njoha gjellën që isht.
Kumbërdova burrin,
që vej për mua,
e përparna Krishtit,
khurovëm dashurin.
Shkovi gjella e patëm një fëmijë,
bashkë e rritëm të di.
Qeshje ke u bëre
me leshtë e bardhë josh.
Ka ajo çumnere,
prez atja zjarr
prallez ti na thoje.
Kur gjithë sena tundi gjella,
një arsir e zezë,
të qevi us patena.
Moti shkon, ma me mua
rri po aj dhëur,
shurohet vetëm,
kur të vinj e gjenj
e bashkë me lal Zotin
rrimi për gjithë një gjellë.

LA VITA

15

Un giorno, una bella donna,
mi ha messo al mondo.
Ho aperto gli occhi al mondo,
tra il sorriso e il pianto.
Mi sono fatta grande,
ho conosciuto la vita.
Incontrai l'uomo,
che andava per me,
e dinanzi a Cristo,
abbiamo giurato l'amore.
Passava la vita, arrivo' un figlio,
insieme lo abbiamo cresciuto.
Ridevi che eri diventato
nonno con i capelli bianchi.
In quel caminetto,
vicino al fuoco,
ci dicevi le favole.
Quando tutto ha toccato la vita,
un buio nero,
ti ha portato via.
Il tempo passa, ma con me
stà sempre quel dolore,
guarisce solo,
quando ti vengo a trovare
e insieme al Signore
stiamo per tutta una vita.